

FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI IMIXTIUNILE POLITICULUI

Prof.univ.dr. Adrian Gorun
Conf.univ.dr. Horațiu Tiberiu
Gorun

Administrația din România a făcut pași importanți în procesul de transformare din administrație de stat în administrație publică, odată cu restrângerea sferei monopolului puterii etatice asupra societății.

Au fost elaborate o serie de acte normative, încercându-se aplicarea aquis-ului comunitar într-un domeniu în care resursa umană, profesionalizată în cea mai mare parte în baza imperativelor fostului partid-stat, a devenit „corpul funcționarilor publici”. Un „corp” cu statut legiferat (Legea nr. 188/1999 cu modificările și completările ulterioare), supus juridic pe mai departe **voinței politice** (dar mai ales partinice), indiferent de succesiunea la guvernare a diverselor partide, alianțe sau grupuri de interese.

Testul democratizării despre care vorbește Samuel P. Huntington atunci când evaluează axiologic și funcțional regulile democratice rămâne pentru România europeană pe mai departe un apendice.

Numeroasele acte normative în materie, ca de altfel și numeroasele modificări succesive în textul Legii 188/8 decembrie 1999 privind Statutul funcționarilor publici demonstrează:

- a) compatibilizarea statutului funcționarului public din România cu statutul funcționarilor publici din statele membre ale U.E.;
- b) compatibilizarea (sub masca lui a) a statutului funcționarului public din România cu voința politică (partinică) a guvernanților.

Dacă imperativele Uniunii Europene

LA FONCTION PUBLIQUE ET LES IMMIXTIIONS DU POLITIQUE

Prof. Univ. Dr. Adrian Gorun
Maitre de Conf. Dr. Horatiu Tiberiu
Gorun

L'administration en Roumanie a fait des pas importants dans le processus de transformation de l'administration d'état dans l'administration publique, en même temps avec la restreinte de la sphère du monopole du pouvoir étatique sur la société.

On a élaboré une série d'actes normatifs, en essayant l'application de l'aquis communautaire dans un domaine ou la ressource humaine, professionnalisé dans la plupart sur la base des impératifs d'ancien parti-état, a devenu «le corps des fonctionnaires publiques». Un «corps» avec un statut légiféré (loi no. 188/1999 avec les modifications et complétions ultérieurs), soumis juridiquement encore a la volonté politique (mais surtout du parti), n'important la succession au gouvernement des divers parties, alliances ou groups d'intérêt.

Le teste de la démocratisation dont parle Samuel P. Huntington quand il évalue axiologiquement et fonctionnellement les règles démocratiques reste pour la Roumanie européenne encore un appendice.

Des nombreux actes normatifs dans le domaine, comme aussi les nombreuses modifications successives dans le texte de la loi 188/8 de décembre 1999 concernant le Statut des fonctionnaires publiques démontrent :

- a.) la comptabilisation de l'état du fonctionnaire publique de la Roumanie avec le statut des fonctionnaires publiques des états membres de l'UE ;
- b.) la comptabilisation (sous le masque d'a) du statut du fonctionnaire publique de Roumanie avec la volonté politique (du parti) des gouvernants.

sunt justificate în virtutea angajamentelor statului român, modificarea legislației în materie de funcția publică la comanda partinică sunt producătoare de efecte juridice condamnabile.

Aceasta, îndeosebi din perspectiva scopului precizat în Art. 1 (2) al Legii 188/1999, acela de a asigura un "serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală" (S.n).

Un set de acte normative – inclusiv modificările succesive produse în textul Legii nr. 188/1999 – au consecințe juridice certe asupra funcției publice și statutului funcționarilor publici, transformând condiția profesionalizării (și implicit, cea a inamovibilității specifice) într-un instrument politic și partinic al puterii executive. Nu pledez aici pentru autonomia absolută a administrației publice, dar insist pe latura unei autonomii relative a acesteia față de politic, atât din perspectivă structurală, dar mai ales funcțională. Carențele legislative în materie, ca de altfel și inadvertențele (intra și internormativ)) sunt deja de notorietate. Ceea ce trebuie să reprezinte un semnal, este faptul că specialiștii în domeniul dreptului administrativ și științei administrației trec sub tăcere, într-o complicitate păguboasă, asemenea deficiențe, cu impact nociv asupra administrației publice din România.

În studiul de față ne propunem să analizăm asemenea consecințe limitându-ne la:

- a) extinderea sferei funcțiilor publice, în baza unei voințe politice arbitrare;
- b) punerea corpului funcționarilor publici (îndeosebi a înalților funcționari publici), la dispoziția prim-ministrului/guvernului, prin instituția "mobilității".

Pentru surprinderea imixtiunii politicii de partid în domeniul administrației publice, îndeosebi în sfera funcției publice, precizăm pentru început că

Si les impératifs de l'Union Européenne sont justifiées dans la vertu des engagements de l'état roumain, la modification de la législation en matière de la fonction publique a la commande du parti est productrice des effets juridiques condamnables.

Ca, par différence au but précisé dans Art. 1 (2) de la loi 188/1999, ce d'assurer un « service publique stable, professionnel, transparent, efficient et impartial, dans l'intérêt des citoyens, ainsi que des autorités et institutions publiques de l'administration publique centrale et locale » (S.n.)

Un set d'actes normatifs – incluant les modifications successives produit dans le texte de la Loi no. 188/1999 – ont des conséquences juridiques certes sur la fonction publique et le statut des fonctionnaires publiques, transformant la condition de la professionnalisation (et implicite, celle de l'immutabilité spécifique) dans un instrument politique et parti-prisant du pouvoir executive. Je ne plaide pas ici pour l'autonomie absolu de l'administration publique, mais j'insiste sur la coté d'une autonomie relative de celle-ci vers le politique, d'une perspective structurale, mais surtout d'une fonctionnelle. Les carences législatives en matière, comme aussi les inadvertances (intra et inter normatives) sont déjà connues. Ce qui doit représenter un signal, c'est le fait que les spécialistes dans le domaine du droit administratif et les sciences de l'administration se taisent, dans une complicité dommageuse, ces déficiences, a un impact nocif sur l'administration publique de la Roumanie.

Dans cet étude on nous propose d'analyser de tels conséquences en se limitant a:

- a) l'extension des sphères des fonctions publiques, dans la base d'une volonté politique arbitraire ;
- b) posant le corps des fonctionnaires publiques (surtout des hauts fonctionnaires publics), à la disposition du premier-ministre/gouvernement, par

numai în intervalul 22 martie 2004 (dată la care în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251, este publicată modificarea Legii 188/1999) și 29 mai 2007 (dată la care, în nr. 365 din Monitorul Oficial al României, Partea I este publicată ultima modificare a Legii 188/1999), au fost publicate peste zece acte normative (legi sau ordonanțe de urgență) care modifică textul Legii ce consacră statutul funcționarilor publici. La acestea se adaugă numeroase ordonanțe sau hotărâri de guvern, precum și alte acte normative cu incidență în materie. Cu alte cuvinte, un statut profesional recent, a fost aproape golit de conținut prin voința politică (purtau oare a intereselor de grup) a doi prim-miniștri: Adrian Năstase și Călin Popescu Tariceanu.

Societatea românească a devenit nu una în care statul de drept să-și manifeste viabilitatea, ci una pretoriană în toate structurile ei funcționale. O societate în care partidocrația a cucerit treptat toate sferile socialului și, pe cale de consecință, politicul este exacerbat. De la armată la universități, de la biserică la administrație, de la justiție la autoritățile locale – instituțiile și procedurile au fost excesiv politizate prin ascensiunea partidocrației.

În mai multe studii ne-am exprimat rezerve în privința unor texte constituționale ambigui și inaplicabile, simulând situații *de facto* care în ultimii ani s-au putut constata în planul politicului. Prevederi cu valoare de principii constituționale, s-au dovedit simple aserțiuni declarative, iar revizuirea legii fundamentale (2003), n-a rezolvat nici-una din inadvertențele textului inițial.

Însuși cursul vieții politice de după 2004 a făcut ca alegerile concurențiale să-și piardă atributul esențial al finalității lor: acela de a fi semnificative. Adică, de a-și proiecta rezultatele în constituirea legislativului și executivului. În ce măsură guvernul actual reflectă atributul de "semnificative" al alegerilor din 2004 este lesne de observat.

Această coordonată/rezultat a alegerilor conduce la arbitrarul statutului funcționarilor publici în România.

l'institution de la mobilité.

Pour surprenant l'immixtion du politique de parti dans le domaine de l'administration publique, surtout dans la sphère de la fonction publique, nous précisons pour le commencement que seulement dans l'intervalle 22 mars 2004 (datte quand dans le Monitor Official de la Roumanie, Part 1, no. 251, est publiée la modification du Loi 188/1999) et 29 mai 2007 (datte quand, dans numéro 365 du Monitor Official de la Roumanie, Part 1, est publiée la dernière modification de la Loi 188/1999), on a publiée plus que dix actes normatifs (lois ou ordonnances d'urgence) qui modifie le texte du Loi qui consacre le statut des fonctionnaires publiques. A ceux-ci on ajoute les nombreuses ordonnances ou décisions de gouvernement, ainsi que d'autres actes normatifs ayant d'incidence dans le domaine. Dans d'autres mots, un statut professionnel récent, a été presque vidé de contenu par la volonté politique des deux premiers-ministres : Adrian Nastase et Calin Popescu Tariceanu.

La société roumaine est devenue non pas une dans laquelle le statut de droit manifeste sa viabilité, mais une qui est prétorienne dans toutes ses structures fonctionnelles. Une société ou la partidocratie a conquis peu a peu tous les sphères du social, et par conséquence, le politique est exacerbé. De l'armée aux universités, et de l'église a l'administration, de la justice aux autorités locales- les institutions et les procédures ont été excessivement politisées par l'ascension de la partidocratie.

Dans plusieurs études on a exprime nos réserves dans des textes constitutionnels ambiguës et inapplicables, en simulant des situations *de facto* que dans les années passées on a pu observer sur le plan politique. Des prévisions a une valeur de principes constitutionnels, se sont prouvées simples assertions déclaratifs, et la révision de la loi fondamentale (2003), n'a pas résoudre aucun des inadvertances du texte initial.

Le cours de la vie politique même après 2004 a fait que les élections concurrentielles

a) **Extinderea sferei funcției publice.**

Anexa 1 (Lista cuprinzând funcțiile publice) la Legea nr.188 din 8 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial nr. 365 din 29 mai 2007 cuprinde în plus (raportat la Anexa inițială) trei funcții publice generale – asimilate înalților funcționari publici (prefect, subprefect, inspector guvernamental) și o funcție publică specifică (manager public). Toate reprezintă forme de imixtiune excesivă a politicului în sfera administrației, menținând funcția publică la statutul de *ancilla politicae*. Concret, funcția publică este una exclusiv etatică, este un instrument al Leviathanului.

Constituția României (revizuită) nominalizează prefectul în Titlul III (Autoritățile publice), Capitolul V (Administrația publică), Secțiunea a 2-a (Administrația publică locală), art. 123. Acesta este sediul materiei pentru prefect, el reprezentând una din autoritățile publice locale, alături de autoritățile comunale și orașenești (consiliile locale alese și primarii aleși) și consiliul județean.

Textul art. 123 din Constituție conține cinci aliniate referitoare la: numirea prefectului (cine are competență materială în domeniu și unde se realizează numirea (alin. 1); calitatea de reprezentant al Guvernului în plan local și competența materială generală (alin.2); modalitatea stabilirii atribuțiilor prefectului (alin.3); raporturile non-ierarhice dintre prefect și celelalte autorități publice locale (alin.4); tutela administrativă concretizată în controlul de legalitate al actelor administrative adoptate de consiliul județean, consiliile locale și primării (alin.5).

Studiul textului constituțional demonstrează o serie de abateri de la acesta, urmare a elaborării normelor ulterioare. Vom analiza amănunțit neconstituționalitatea actelor normative emise ulterior în domeniu, într-un alt studiu. Deocamdată ne limităm în a preciza că, guvernul își numește reprezentantul său în plan local (în fiecare județ și în municipiul București), reprezentant

perdent l'attribut essentiel de leur finalité : celle d'être significatifs. C'est-à-dire, de projeter ses résultats dans la constitution du législatif et de l'exécutif. Dans quelle mesure le gouvernement actuel reflète l'attribut de « significatif » des élections dans 2004 est facile à observer.

Cette coordonnée/résultat des élections conduit a l'arbitraire du statut des fonctionnaires publics en Roumanie.

a) **L'extension de la sphère de la fonction publique**

Annexe 1 (Liste comprenant les fonctions publiques) a la Loi no. 188 de 8 décembre 1999, avec les modifications ultérieurs, publiés dans le Moniteur Officiel no. 365 de 29 mai 2007 comprennent en plus (rapporté a l'Annexe initiale) trois fonctions publiques générales- assimilées aux hauts fonctionnaires publics (préfet, sous-préfet, inspecteur gouvernemental) et une fonction publique spécifique (manager public). Tous représentent formes d'imixtion excessive du politique dans la sphère de l'administration, en maintenant la fonction publique au statut d'*ancilla politicae*. Concrètement, la fonction publique est une exclusivement étatique, est un instrument du Léviathan.

La Constitution de la Roumanie nomme le *préfet* dans Titre III (Autorités publiques), Chapitre V (Administration publique), section 2 (Administration publique locale), art. 123. Celui-ci est le siège de la matière pour le préfet, lui représentant une des autorités publiques locales, auprès des autorités communales et des villes (conseils élus et maires élus) et le conseil départemental.

Le texte d'article 123 de la Constitution contiens cinq alignées en se référant a : la nomination du préfet (qui a compétence matérielle dans le domaine et ou se réalise la nomination (alin. 1); la qualité de représentant du Gouvernement dans le plan local et la compétence matérielle générale (alin.2); la modalité d'établissement des

care conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale. Prin urmare alin.3 al Art. 123 este unul limitativ, raportat la alin. 1 și 2: "Atribuțiile prefectului se stabilesc prin lege organică". Atribuțiile, în temeiul alin. 2 și nu extinderea de competențe materiale și chiar teritoriale (am în vedere numirea, prin deciziile Prim-ministrului, a prefectilor și subprefectilor în comisile naționale de concurs, evaluare, de disciplină pentru înalții funcționari publici, cei mai mulți dintre ei având competența materială specifică, iar prin raportare la criteriul teritorial – competență generală). Succinct: legea organică privind instituția prefectului avea un singur domeniu constituțional de reglementare - atribuțiile prefectului -, celelalte domenii (de organizare și funcționare a "instituției prefectului") supuse reglementării sunt vădit neconstituționale prin modul în care exced textul art. 123.

Demonstrația următoare, realizată în baza textului și spiritului Constituției evidențiază fără dubii că prefectul ca reprezentant al Guvernului în plan local nu poate avea un mandat mai extins decât al Guvernului rezultat din alegeri ci, un mandat cel mult egal sau mai redus decât mandatul celui reprezentat (Guvernul).

În conformitate cu art. 63 (1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese pentru un mandat de 4 ani, care se prelungește de drept în stare de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență, până la încetarea acestora, iar alin. 2, 3, 4 întăresc simetria, dovedind durata limitată a Parlamentului. Ca autoritate legiuitoare a țării, organ reprezentativ suprem al poporului, Parlamentul nu este o entitate care transcende ciclurile electorale: el nu poate funcționa *sine die*, fiind constituit din deputați și senatori aleși pentru perioadă determinată. Aceleași considerente sunt aplicabile Președintelui - chiar dacă este autoritate publică unipersonală, art. 81-84 fiind edificatoare în acest sens.

Practic, instituțiile și autoritățile publice nu pot fi concepute ontic făcând

attributions du préfet (alin. 3); les rapports non-hiérarchiques entre le préfet et les autres autorités publiques locales (alin. 4); la tutelle administrative concrétisée dans le contrôle de légalité des actes administratifs adoptés par le conseil départemental, les conseils locales et la mairie (alin. 5).

L'étude du texte constitutionnel démontre une série de déviations, suivant l'élaboration de normes ultérieures. On va analyser en détail la non-constitutionnalité des actes normatifs émis ultérieur dans le domaine, dans une autre étude. Pour le moment on nous limite à préciser que le gouvernement nomme son représentant dans le plan local (chaque département et dans Bucarest), représentant qui conduit les services publics déconcentrés des ministères et des autres organes de l'administration publique centrale des unités administratives-territoriales. Donc, alin. 3 d'Art. 123 est un limitatif, rapporté à l'alin.1 et 2: « Les attributs du préfet sont établis par loi organique ». Les attributions, comme prévu dans alin. 2 et non pas l'extension des compétences matériels et même territoriaux (j'ai en vue la nomination, par décision du Premier-ministre, des préfets et sous-préfets dans les commissions nationales de concours, évaluation, discipline pour les hauts fonctionnaires publiques, la plupart d'entre eux ayant de la compétence matérielle spécifique, et par rapport au critère territorial-compétence générale). Succinct: la loi organique concernant l'institution du préfet avait un seul domaine constitutionnel de réglementation – les attributs du préfet - les autres domaines (d'organisations et de fonctionnement de l' « institution du préfet ») soumis aux règlements sont visiblement non-constitutionnels par la façon dans laquelle ils excèdent le texte d'article 123.

La démonstration suivante, réalisée dans la base du texte et esprit de la Constitution évidence sans doute que le préfet comme représentant du gouvernement dans le plan local ne peut pas avoir un mandat plus longue que celui du Gouvernement résulté des élections mais, un mandat au moins

abstracție de cei ce exercită roluri în finalizarea funcțiilor lor. Altfel, cum s-ar mai face distincții referitoare la dizolvare, revocare, suspendare, numire, constituire, validare etc.

Și mai edificatoare sunt argumentele în privința Guvernului, care reprezintă una din autoritățile constituite în baza regulilor democrației indirecte, el fiind rezultatul voinței electoratului, însă, în baza reprezentării, legitimității și delegării, această voință se transpune în fapt prin intermediul Parlamentului și Președintelui (autorități alese prin vot direct). Art. 85 (1) precizează clar acest raționament: "Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament".

Mai mult, Capitolul III din Titlul III (art. 102-110) nuanțează și clarifică problema pusă în discuție. Fiind alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membrii stabiliți prin lege organică (art. 102, alin.1), Guvernul, "potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice" (s.n., alin.1).

Având în vedere investitura pe perioadă determinată (4 ani), aplicarea programului pentru care guvernul a fost investit, încetarea mandatului ș.a. putem constata că un reprezentant al guvernului în plan local (prefectul) nu poate avea un mandat nelimitat, un mandat care transcende mandatul guvernului rezultat din alegerile generale. "Guvernul își exercită mandatul până la data validării alegerilor parlamentare generale" (art. 110, alin.1) – situație care ridică cel puțin întrebările:

- al cărui guvern este prefectul reprezentantul în plan local, din moment

ce guvernele se succed la intervale de maxim 4 ani;

- cum poate un guvern, limitat în timp de durată mandatului, să

stabilească reprezentanții în plan local (prefect) pe termen nelimitat, deci pentru

égale ou plus réduit que le mandate de celui représenté (le Gouvernement).

En conformité avec art. 63 (1) La Chambre des Députés et le Senat sont choisis pour un mandat de 4 ans, qui se prolonge justement dans le cas d'un état de mobilisation, de guerre, de siège ou d'urgence, jusqu'à leur cesse, et les alins. 2, 3, 4 renforce la symétrie, en prouvant la durée limitée du Parlement. Comme autorité législative du pays, organe représentative suprême du peuple, le Parlement n'est pas une entité qui transcende les cycles électoraux : il ne peut pas fonctionner *sine die*, étant constitué de députés et sénateurs choisis pour une période déterminée. Les mêmes considérants sont applicables au Président – même s'il est une autorité unipersonnelle, art. 81-84 étant édificateurs dans ce sens.

Pratiquement, les institutions et les autorités publiques ne peuvent pas être conçus ontique faisant abstraction de ceux qui exerce des rôles dans la finalisation de leur fonctions. Autrement, comment ferait-on des distinctions référant à la dissolution, révocation, suspension, nomination, constitution, validation etc.

Même plus édificatrices sont les arguments concernant le Gouvernement, qui représente une des autorités constitués sur la base des règles du démocratie indirecte, lui étant le résultat du volonté de l'électorat, mais, dans la base de la représentation, légitimation et délégation, cette volonté s'impose en fait par l'intermède du Parlement et Président (autorités choisies par vote direct). Art. 85 (1) précise clairement ce raisonnement : « Le Président de la Roumanie désigne un candidat pour la fonction du premier ministre et nomme le Gouvernement sur la base du vote de confiance accordé par le Parlement ».

En plus, Chapitre III du Titre III (art. 102-100) nuance et clarifie le problème mise en discussion. Etant composé du premier-ministre, ministres et d'autres membres établis par loi organique (art. 102, alin. 1), le Gouvernement, « conformément a son

toate guvernele care se succed, având în vedere cel puțin faptul că fiecare guvern rezultat din alegeri își aplică programul propus?

- cum poate fi transformată o demnitate publică (limitată ca durată de mandat guvernului al cărui reprezentant în plan local este), într-o funcție publică, dându-i-se statutul de înalt funcționar public (statut exercitat pe perioadă nedeterminată)?

- dacă Guvernul se **constituie**, în baza investiției la anumite intervale de timp, cum poate să-și impună reprezentanții în plan local pe termen nelimitat?

Coroborând aceste texte constituționale cu textele din secțiunea a 2-a – **Administrația publică locală**, se poate constata că mandatul prefectului este unul în strânsă corelație ca durată și cu cel al autorităților publice locale alese (consiliul local, primarul, consiliul județean), el exercitând tutela administrativă pe perioada în care guvernul care-l numește este în funcție.

Concluzia ce se desprinde aici este una deosebit de gravă: Legea instituției prefectului, prin modul în care crează un nou statut prefectului, este consecința **fraudei de lege**. Statutul prefectului este unul eminent politic, așa cum demnitatea de prefect este una eminent politică.

În același scop, acela al imixtiunii politicului în sfera administrației publice, al controlului politic (și nu al conducerii generale) a administrației publice de către guvern, au fost incluse în Anexa 1 la Legea 188/1999 funcțiile publice de subprefect și inspector guvernamental (categoria înalților funcționari publici) și funcția publică specifică de manager public.

Asupra inadvertențelor și chiar aberațiilor legislative referitoare la prefect, subprefect, inspector guvernamental și manager public vom insista într-un alt studiu.

b) Instituția "mobilității" (sau cum sunt supuși înalții funcționari publici la dispoziția voinței discreționare a prim-ministrului/guvernului).

programme de gouvernement acceptée par le Parlement, assure la réalisation de la politique interne et externe du pays et exerce la commande générale de l'administration publique » (s.n., alin. 1).

Ayant en vue l'investissements sur une période déterminée (4 ans), l'application du programme pour qui le gouvernement a été investi, la cesse du mandat etc. on peut constater qu'un **représentant** du gouvernement dans le plan local (préfet) ne peut pas avoir un mandat illimité, un mandat qui transcende le mandat du gouvernement résulté des élections générales. « Le Gouverne exerce son mandat jusqu'à la date de la validation des élections parlementaires générales » (art. 110. alin. 1) – situation qui pose au moins les questions :

- duquel gouvernement est le préfet le représentant en plan locale, du moment que les gouvernements se succèdent aux intervalles de maximum 4 ans ;
- comment peut un gouvernement, limité en temps sur la durée du mandat, d'établir les représentants en plan locale (préfet) sur un terme illimité, donc pur tout les gouvernements qui se succèdent, ayant en vue au moins le fait que chaque gouvernement résulté des élections applique son programme proposé ?
- comment peut-on transformer une dignité publique (limitée comme durée du mandat gouvernement dont le représentant en plan local il est), dans une fonction publique, en lui donnant le statut de haut fonctionnaire publique (statut exercé sur une période indéterminé) ?
- si le gouvernement se **constitue**, sur la base d'investissement aux certains intervalles de temps, comment peut on imposer les représentants dans un plan local sur un terme illimité?

En corroborant ces textes constitutionnels avec les textes de la deuxième section - **L'administration publique locale**, on peut

Premise.

1. Guvernul exercită **conducerea generală** a administrației publice (art. 102 alin.1 din Constituția României).
2. Stabilitatea în exercitarea funcției publice (principiu ce stă la baza exercitării funcției publice art. 3 lit. *f* din Legea 188/1999, cu modificările ulterioare).
3. Exercițarea raporturilor de serviciu (născute pe baza actului administrativ de numire) se realizează pe perioadă nedeterminată (art. 4, alin.2 din Legea 188/1999, cu modificările ulterioare).
4. Dreptul constituțional al oricărui cetățean român de a-și alege tipul muncii și locul prestării acesteia (art. 41, alin. 1 din Constituția României).
5. Imperativitatea conformității actelor administrative (normative și individuale), cu actele administrative superioare.

Legea 188/8 decembrie 1999 republicată privind Statutul funcționarilor

publici, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 365/29 mai 2007 stipulează în art. 4 (alin.1) că raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii, iar la alin. 2 se precizează că exercitarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată (excepțiile pentru exercitarea acestui tip de raporturi – este precizată la alin. 3, dar nu face obiectul analizei noastre). În fapt, fiind vorba despre un **raport de serviciu**, reținem deocamdată ideea unei manifestări de voință bilaterală, fiind necesar **acordul** (exprimat prin consimțământ), între o persoană fizică (funcționarul public) și o autoritate publică (centrală sau locală).

Sediul materiei pentru categoria înalților funcționari publici este precizat în

constater que le mandat du préfet est un en étroite corrélation comme durée avec celui des autorités publiques locales choisis (le conseil locale, maire, conseil départemental), lui exerçant la tutelle administrative sur la période que le gouvernement qu'il nomme est en fonction.

La conclusion ici est une extrêmement grave : la loi de l'institution du préfet, par la manière qu'elle crée un nouveau statut du préfet, est la conséquence de la fraude par loi. Le statut du préfet est un éminemment politique, aussi que la dignité de préfet est une éminemment politique.

Avec le même but, celle de l'immixtion du politique dans la sphère de l'administration publique, du contrôle politique (et non pas de la commande générale) de l'administration publique du gouvernement, ont été inclus dans l'annexe 1 de la loi 188/1999 les fonctions publiques de sous-préfet et inspecteur gouvernemental (catégorie des hauts fonctionnaires publiques) et la fonction publique spécifique de manager publique.

Sur les inadvertances et même les aberrations législatives concernant le préfet, sous-préfet, inspecteur gouvernemental et manager publique nous insisterons dans un autre étude.

- b) L'institution de la « mobilité » (ou comment sont soumis les hauts fonctionnaires publiques a la disposition de la volonté discrétionnaire du premier-ministre/gouvernement).

Prémises.

1. Le gouvernement exerce la commande générale de l'administration publique (art. 102 alin. 1 de la Constitution de la Roumanie).
2. La stabilité dans l'exercice de la fonction publique (principe a la base de l'exercice de la fonction publique art. 3 lit. *f* de la Loi 188/1999, avec les modifications ultérieures).
3. L'exercice des rapports de service

Cap. 3 din Legea 188 republicată, unde sunt stabilite:

- condițiile cumulative necesar a fi îndeplinite de către o persoană pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici (art. 16,17);
- modalitatea intrării în categoria înalților funcționari publici – concursul național, gestionat de o comisie special instituită și numită prin decizie a prim-ministrului;
- numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a înalților funcționari publici (art. 19).

În baza acestor aspecte, pot fi formulate unele întrebări:

1. Care este valoarea juridică a actelor comisiei de recrutare a înalților funcționari publici ?
2. Promovarea concursului național, asigură exclusiv intrarea în corpul funcționarilor publici (reprezintă doar condiția obligatorie și prealabilă pentru numirea într-o funcție publică) sau este procedeul (cu consecințe juridice) care conduce obligatoriu la emiterea actului administrativ de numire într-o funcție publică concretă, individualizată, precis determinată? (respectiv, într-o anume autoritate publică);
3. Având în vedere efectele juridice diferite ale actelor juridice emise de cele două entități implicate în numirea înalților funcționari publici (comisia de concurs și autoritatea

(nés sur la base de l'acte administratif de nomination) se réalise sur un période indéterminée (art. 4, alin.1 de la Loi 188/1999, avec les modifications ultérieurs).

4. Le droit constitutionnel de chaque citoyen roumain de choisir le type et le lieu de son travail (art. 41, alin.1 de la Constitution de la Roumanie).
5. L'impérativité du conformité des actes administratifs (normatifs et individuels), avec les actes administratifs supérieurs.

La loi 188/8 décembre 1999 republiée concernant le Statut des Fonctionnaires Publics, publiée dans le Moniteur Officiel de la Roumanie no. 365/29 mai 2007 stipule dans art. 4 (alin.1) que les rapports de service sont nées et s'exerce sur la base de l'acte administratif de nomination, émis dans les conditions de la loi, et l'alin. 2 précise que l'exercice des rapports de service se réalise sur une période indéterminée (exceptions pour l'exercice de ce type de rapports – est précisée a l'alin. 3, mais ne fait pas l'objet de notre analyse). En effet, étant un rapport de service, on retient pour le moment l'idée d'une manifestation d'une volonté bilatérale, étant nécessaire l'accord (exprimée par accord), entre une personne physique (le fonctionnaire publique) et une autorité publique (centrale ou locale).

Le siège de la matière pour la catégorie des hauts fonctionnaires publiques est précisé dans Chap. 3 de la Loi 188 republiée, ou on établit :

- Les conditions cumulatives nécessaires pour qu'une personne peut entrer parmi la catégorie des hauts fonctionnaires publiques (art. 16, 17) ;
- La modalité d'entrer dans la catégorie des hauts fonctionnaires publiques – le concours national, gestionné par une commission spécialement instituée et nomme par une décision du premier-ministre ;
- Nomination, modification, suspension, cesse des rapports de service, ainsi que la sanction

publică centrală), se poate vorbi despre două tipuri de raporturi juridice (unele **generice, potențiale de serviciu** – intrarea în categoria înalților funcționari publici), altele certe, concrete, individualizate – **raporturi de serviciu**) sau numai actul administrativ de numire generează raporturi juridice (raporturi de serviciu) ?

Răspunsurile la aceste întrebări solicită atât nuanțări, cât și clarificări de substanță.

Astfel, introducând în analiză și alin. (2), art. 18 în care se precizează că persoanele care au promovat concursul național **pot fi numite** în funcțiile publice **corespunzătoare** categoriei înalților funcționari publici, lucrurile se complică. Aceasta întrucât, finalitatea celor două forme de activitate ale factorilor implicați (comisia de concurs și autoritatea publică centrală) este diferită:

- a) intrarea, prin îndeplinirea condițiilor, inclusiv promovarea concursului, în categoria înalților funcționari publici (un corp profesionist, constituit din virtuali ocupanți ai funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici): raport generic, nedeterminat, potențial de serviciu;
- b) ocuparea efectivă a unei funcții publice de către cei ce au **accedat la calitatea** de înalt funcționar public (au intrat în categoria înalților funcționari publici) sau, în sensul legii, ocuparea efectivă a unei **funcții publice** din categoria înalților funcționari publici doar de către o parte a celor intrați în baza concursului, în această categorie.

Faptul că promovarea concursului nu incumbă și obligarea la emiterea actului de numire într-o funcție publică

disciplinaire des hauts fonctionnaires publiques (art. 19).

Dans la base de ces aspects, on peut formuler quelques questions:

1. Quelle est la valeur juridique des actes de la commission de recrutement des hauts fonctionnaires publiques ?
2. Promotion du concours national, assure exclusivement l'entrée dans le corps des hauts fonctionnaires publiques (représente seulement la condition obligatoire et préalable pour la nomination dans une fonction publique) ou c'est le procédé (a des conséquences juridiques) qui conduit obligatoirement a l'émission de l'acte administratif de nomination dans une fonction publique concrète, individualisée, précisément déterminée ? (respectivement, dans une certaine autorité publique);
3. Ayant en vue les effets juridiques différents des actes juridiques émises par les deux entités impliquées dans la nomination des hauts fonctionnaires publiques (commission de concours et autorité publique centrale), on peut parler de deux types de rapports juridiques (quelques uns **génériques, potentiels de service** – entrées dans la catégorie des hauts fonctionnaires publiques), les autres certes, concrètes, individualisées – **rapports de service**) ou seulement l'acte administratif de nomination génère des rapports juridiques (rapports de service) ?

Les réponses à ces questions sollicitent des nuances ainsi que des clarifications de substance.

Ainsi, introduisant dans l'analyse l'alin. (2), art. 18 ou on précise que les personnes qui ont réussi au concours national **peuvent être nommés** dans les fonctions publiques **correspondantes** a la catégorie des hauts fonctionnaires publiques, les choses se compliquent. Ceux-ci parce que, la finalité des deux formes d'activité des facteurs

rezultă din sintagma "pot fi numite" (art.18, alin.2).

Așadar, printr-o succesiune de artificii, legiuitorul goleşte de valoare concursul național, rezultatul obținut (promovarea) nereprezentând, cum ar fi fost normal un element de imperativitate, ci doar o condiție. În esență, o condiție obligatorie, dar nu și **suficientă pentru** transpunerea în practică a rezultatului pozitiv al concursului.

Mai clar, pentru numirea într-o funcție publică din categoria înalților funcționari publici, sunt obligatorii cumulativ condițiile prevăzute în art. 16, însă emitentul nu este **obligat** în emiterea actului de numire, chiar dacă acele condiții au fost îndeplinite.

Însuficiența condițiilor lasă loc arbitrarului, autoritatea emitentă având latitudinea de a numi sau de a nu numi într-o funcție publică din categoria înalților funcționari publici. În baza căror criterii va fi făcută alegerea ? Întrucât legea nu precizează astfel de criterii, este cert că voința **unilaterală, arbitrară și nefundamentată** a emitentului realizează "selecția".

Tot din conținutul textului se pot desprinde și alte concluzii:

- dobândirea (prin concurs național) a calității de înalt funcționar public, nu presupune ocuparea și exercitarea efectivă a unei funcții publice din categoria înalților funcționari publici (vor ocupa aceste funcții numai persoanele **agreate** de emitent);
- decidentul în ocuparea unei funcții publice din categoria înalților funcționari publici nu este comisia națională (cum ar fi fost normal), ci cel împuternicit cu emiterea actului administrativ de numire;
- persoanele care, prin dobândirea calității de înalt funcționar public (urmare a promovării concursului), sunt

impliquées (la commission de concours et l'autorité publique centrale) est différente :

- a.) entrée, par l'accomplissement des conditions, inclusivement par la promotion du concours, dans la catégorie des hauts fonctionnaires publics (un corps professionnel, constitue des virtuels occupants des fonctions publiques correspondant a la catégorie des hauts fonctionnaires publics) : rapport générique, indéterminée, potentiel de service ;
- b.) occupation effective d'une fonction publique par ceux qui ont accédée a la qualité de hauts fonctionnaires publics ou, dans le sens de la loi, occupation effective d'une **fonction publique** de la catégorie des hauts fonctionnaires publics seulement par une partie de ceux entrées sur la base d'un concours, dans cette catégorie.

Le fait que la promotion du concours n'incombe pas aussi l'obligation a l'émission de l'acte de nomination dans une fonction publique résulte du syntagme « **peuvent être nommées** » (art. 18, alin. 2).

Donc, par une succession d'artifices, le législateur vide de valeur le concours national, le résultat obtenu (la promotion) ne représentant pas, comme s'il était normale un élément d'imperativité, mais seulement une condition. En essence, une condition obligatoire, mais non pas **suffisante** pour la mettre en pratique du résultat positif du concours.

Plus clairement, pour la nomination dans une fonction publique de la catégorie des hauts fonctionnaires publics, ils sont obligatoires cumulativement les conditions prévues dans article 16, mais l'émetteur n'est pas obligée dans l'émission de l'acte de nomination, même si ces conditions ont été achevés.

împărțiți arbitrar în două categorii: înalți funcționari publici cu portofoliu (funcția publică în care sunt numiți prin hotărâre de guvern) sau decizie a prim-ministrului), și înalți funcționari publici fără portofoliu. Primii intră în raporturi juridice certe – ca raporturi de serviciu, având competența materială, personală, teritorială și temporală în exercitarea prerogativelor funcției publice ocupate, secunzii, în raporturi juridice generice, potențial de serviciu. Primii, ocupanți cerți ai unor funcții publice, secunzii ocupanți (doar) virtuali, potențiali.

Iată încă un instrument de constrângere politică a funcționarilor profesioniști, un instrument prin care administrația publică este subordonată (în baza unui viciu legislativ) politicului partinic.

Apare aici, o altă întrebare: Ce valoare juridică au rezultatul concursului și actul de numire ?

În forma practică, se constată că doar actul de numire produce efecte juridice, rezultatul concursului având doar titlu de recomandare. Pentru a evita consecințele negative demonstrate supra, considerăm că un act administrativ complex are eficacitate în domeniu. Un asemenea act administrativ complex poate fi emis împreună fie de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici și autoritatea publică la care se exercită raporturile de serviciu de către înaltul funcționar public (act administrativ complex confirmat eventual de către Prim-ministru), fie de către autoritatea publică la care se constituie raporturile de serviciu și Ministerul de Interne și Reformei Administrative (fără confirmare, sau, pentru stabilitate, confirmare prin decret prezidențial).

Alt aspect decurge din puterea

L'insuffisance des conditions laisse de la place à l'arbitraire, l'autorité émette ayant la latitude de nommer ou de ne pas nommer dans une fonction publique de la catégorie des hauts fonctionnaires publics. Dans la base de quels critères serait fait le choix ? Comme la loi ne précise pas de tels critères, il est sur que la volonté unilatérale, arbitraire et non-fondée de l'émetteur réalise « la sélection ».

Toujours par le contenu du texte on peut arriver aussi à des autres conclusions :

- l'obtention (par concours national) de la qualité de haut fonctionnaire public, ne présuppose pas l'occupation et exerce effectif d'une fonction publique de la catégorie des hauts fonctionnaires publics (ils occuperont ces fonctions seulement les personnes agréées par l'émetteur) ;
- le décideur dans l'occupation d'une fonction publique de la catégorie hauts fonctionnaires publics n'est pas la commission nationale (comme il serait normale), mais celui habilité avec l'émission de l'acte administratif de nomination ;
- les personnes qui, par l'obtention de la qualité de haut fonctionnaire public (suite à la promotion du concours), sont divisés arbitrairement dans deux catégories : les hauts fonctionnaires publics a du porte-feuil (fonction publique ou ils sont nommes par décision du gouvernement ou décision du premier-ministre), et des hauts fonctionnaires publics sans porte-feuil. Les premiers entre dans des rapports juridiques certes – comme rapports de service, ayant la compétence matérielle, professionnelle, personnelle, territoriale et temporelle dans l'exercice des prérogatives de la fonction publique occupée, les seconds, dans des rapports juridiques génériques, potentiel de service. Les premiers, occupants certes des

actului de numire. Despre ce este vorba ? În textul Legii 188/1999 cu modificările ulterioare, funcțiile corespunzătoare înalților funcționari publici sunt prezentate într-o ierarhie logică: secretarul general al Guvernului, secretarul general-adjunct al Guvernului, secretari generali din ministere, prefecți, secretari generali adjuncți din ministere, subprefecți ș.a.m.d.

Ceea ce este de semnalat este aspectul că prefecții și subprefecții sunt numiți prin hotărâre de guvern, în timp ce secretarii generali și secretarii generali adjuncți din ministere sunt numiți prin decizie a prim-ministrului (act administrativ inferior ca putere: Apare astfel paradoxul ca funcții publice inferioare (funcția de subprefect) să fie ocupate în baza unui act administrativ de putere superioară.

În încheiere, câteva considerații asupra mobilității înalților funcționari publici, instituție exclusiv politică, făcând din funcțiile corespunzătoare înalților funcționari publici o **ancilla politica** pentru prim-ministru.

Mobilitatea este, prin natura ei, neconstituțională, aceasta afectând grav dispozițiile art. 41, alin. 1 din Constituția României (dreptul constituțional al oricărui cetățean român de a-și alege **tipul muncii și locul prestării acesteia**). Ori, mobilitatea este instituția ce îngrădește acest drept constituțional, ea nefiind altceva decât un transfer mascat (dar imperativ). Astfel, mobilitatea reprezintă o formă de modificare a raporturilor de serviciu, cu **caracter definitiv** (pe perioadă nedeterminată), bazându-se pe o prevedere neconstituțională – la numirea în funcția publică, înalții funcționari publici "**prezintă disponibilitate**" la mobilitate – ceea ce concide cu renunțarea (expresă, sau tacită) la un drept constituțional, fapt inacceptabil din punct de vedere juridic. Acest lucru trebuie reținut chiar și pentru situația în care precizarea operează numai **pentru viitor** (mobilitatea intervine la un interval de timp apreciabil de la momentul începerii exercitării raporturilor de serviciu). Aici se poate pune în discuție aplicarea

fonctions publiques, les secondes occupants (seulement) virtuels, potentiels.

Voila encore un instrument de contrainte politique des fonctionnaires professionnels, un instrument par lequel l'administration publique est subordonnée (sur la base d'un vice législative) au politique du parti. On a ici une autre question : **Quelle est la valeur juridique du résultat du concours et de l'acte de nomination ?**

Dans la forme pratique, on constate que l'acte de nomination produit des effets juridiques, le résultat du concours ayant seulement titre de recommandation. Pour éviter les conséquences négatives démontrées, nous considérons qu'un acte administratif complexe a de l'efficacité dans le domaine. Un tel acte administratif complexe peut être émis soit par l'Agence Nationale des Fonctionnaires Publiques et l'autorité publique ou s'exerce les rapports de service par le haut fonctionnaire public (acte administratif complexe confirmé éventuellement par le premier-ministre), soit par l'autorité publique ou se constitue les rapports de service et le Ministère d'Internes et Reformes Administratives (sans confirmation, ou, pour la stabilité, confirmation par décret présidentiel).

Un autre aspect vient du **pouvoir de l'acte de nomination**. De qui agit-on ? Dans le texte de la Loi 188/1999 avec les modifications ultérieures, les fonctions correspondantes aux hauts fonctionnaires publiques sont présentées dans une hiérarchie logique : le secrétaire générale du Gouvernement, secrétaire générale adjoint, les secrétaires générales des ministères, les préfets, les secrétaires générales adjoints de ministères, sous-préfets etc.

Ce qui est à signaler c'est l'aspect que les préfets et sous-préfets sont nommées par décision du gouvernement, en temps que les secrétaires générales et secrétaires générales adjoints des ministères sont nommes par décision du premier ministre (acte administratif inférieur comme pouvoir : il apparaît ainsi le paradoxe que la fonction

principiului neretroactivității pentru înalți funcționari publici numiți prin act administrativ anterior modificărilor Legii 188/1999, modificări care includ și aspectele corelate instituției mobilității. În acest caz, s-ar putea invoca emiterea unui act adițional la actul administrativ de numire, însă, apare aceeași consecință: imposibilitatea renunțării la un drept constituțional.

Fiind una din formele de modificare a raporturilor de serviciu (ca raport între autoritatea publică și înaltul funcționar public) mobilitatea este un transfer, noțiunea "trece" vizând schimbarea locului de prestare a activității. Urmează, logic, consecința a mobilității, constituirea unui alt raport de serviciu, între înaltul funcționar public și autoritatea (instituția) publică la care "trece". Producând consecințele **transferului**, este cert că, în conformitate chiar cu prevederile Legii 188/1999 republicată, cu modificările ulterioare, transferul se poate realiza **exclusiv cu acordul înaltului funcționar public**.

Așadar, nu poate opera caracterul discreționar – manifestarea unilaterală a voinței de putere -, prin invocarea interesului public. Acest **interes public** apare aici ca voință arbitrară politico - partinică sau, mai grav, clientelară a emitentului actului prin care se modifică raporturile de serviciu. Fiind un raport de serviciu, este cert că modificarea definitivă a acestuia trebuie să presupună voința autorității emitente și a înaltului funcționar public (deci, un **acord** de voință).

Imperativitatea textului – **transferul forțat** – încalcă art. 41 alin. 1 din Constituția României.

Este o aberație, precum cea creatoare de privilegii pentru persoanele ce au exercitat un mandat de parlamentar, acestea dobândind aproape **din oficiu** calitatea de înalt funcționar public (a se vedea textul Legii 188/1999 cu modificările ulterioare).

Succint: mobilitatea reprezintă:

- abuz de putere;
- mijloc de coerciție la adresa înalților funcționari publici;
- deprofesionalizarea

publique inferieure (sous-préfet) est occupé sur la base d'un acte administratif de pouvoir supérieur.

En conclusion, quelques considérations sur les mobilités des hauts fonctionnaires publiques, institution **exclusivement** politique, faisant des fonctions correspondant aux hauts fonctionnaires publiques une **ancile politique** pour le premier-ministre.

La mobilité est, par sa nature, non-constitutionnelle, celui-ci affectant gravement les dispositions d'art. 41, alin. 1 de la Constitution de la Roumanie (droit constitutionnel de chaque citoyen roumain de choisir le **type et le lieu de son travail**). Ou, la mobilité est l'institution qui contrainte ce droit constitutionnel, elle n'étant pas autre chose qu'un transfert masquée (mais impératif). Ainsi, la mobilité représente une forme de modification des rapports de service, a du **caractère définitif** (sur une période indéterminé), en se basant sur une prévision non-constitutionnelle – à la nomination dans une fonction publique, les hauts fonctionnaires publiques « *présentent disponibilité* » a la mobilité – ce qui coïncide avec la renonciation (expresse ou tacite) a un droit constitutionnel, fait inaccessible de point de vue juridique. Cette chose doit être retenu même pour la situation ou la stipulation actionne seulement **pour le futur** (la mobilité intervient à un intervalle de temps appréciable du moment du commencement d'exercice des rapports de service). Ici on met en discussion l'application du principe de non-rétroactivité pour les hauts fonctionnaires publiques nommées par acte administratif antérieur aux modifications de la Loi 188/1999, modifications qui inclut aussi des aspects corrélées aux institutions de la mobilité. Dans ce cas, on pourrait invoquer l'émission d'un acte additionnel à l'acte administratif de nomination, mais, il apparaît la même conséquence : l'impossibilité de renoncer a un droit constitutionnel.

Etant une des formes de modification des rapports de service (comme rapport entre l'autorité publique et le haut fonctionnaire

funcției publice;

- încălcarea a
principiului inamovibilității înalților
funcționari
publici.

Tocmai de aceea, textele din Legea 188/1999 cu modificările ulterioare privitoare la mobilitate, precum și alte acte normative completare instituției mobilității sunt vădit neconstituționale.

Bibliografie

1. Adrian Gorun, Dan Radu Mateiu,
Elemente de Administrație Publică,
Horațiu Tiberiu Gorun
Jurisprudența și Drept Administrativ,
EFES, Cluj-Napoca, 2003
2. Constituția României, revizuită
3. Legea 188/1999, cu modificările
ulterioare, privind Statutul
funcționarului public
4. Revista de Științe Juridice, Centrul de
Cercetări Juridice Fundamentale
Craiova,
nr. 2/2007; 4/2007

publique) la mobilité est un transfère, la notion de « passer » visant le changement du lieu de prestation de l'activité. Il suit, logiquement, conséquence de la mobilité, la constitution d'un autre rapport de service, entre le haut fonctionnaire et l'autorité (institution) publique ou il « passe ». Produisant les conséquences du transfert, il est sur que, en conformité même avec les provisions de Loi 188/1999 republiée, avec les modifications ultérieurs, le transfert peut se réaliser exclusivement avec l'accord de l'haut fonctionnaire publique.

Donc, le caractère discrétionnaire ne peut pas fonctionner – la manifestation unilatérale de la volonté du pouvoir – par l'invocation de l'intérêt public. Cet intérêt public apparaît ici comme volonté arbitraire politique ou, plus grave, clientelaire de l'émetteur de l'acte par lequel se modifient les rapports de service. Etant un rapport de service, il est sur que la modification définitive de celui-ci doit supposer la volonté de l'autorité émetteur et de l'haute fonctionnaire publique (donc, un accord de volonté).

L'impérativité du texte – le transfert forcée – est contre l'art. 41, alin. 1 de la Constitution de la Roumanie.

C'est une aberration, comme celle créateur des privilèges pour les personnes qui ont exercées un mandat de parlementaire, ceux-ci obtenant presque d'office la qualité de haut fonctionnaire publique (a voir texte du Loi 188/1999 avec les modifications ultérieurs).

Succinct : la mobilité représente :

- abus de pouvoir ;
- moyen de coercition à l'adresse des hauts fonctionnaires publiques ;
- déprofessionnalisation de la fonction publique ;
- violation du principe de l'inamovibilité des hauts fonctionnaires publiques.

C'est pourquoi, les textes de la Loi 188/1999 avec les modifications ultérieurs concernant la mobilité, ainsi que des autres actes normatifs complétant l'institution de la mobilité sont clairement non-constitutionnels.